

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 9 marca 2016 r.

Poz. 604

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN.VI.743.12.2016.KB WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 4 marca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.) oraz art. 28 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zmianami) **stwierdzam nieważność uchwały nr XXII/383/16 Rady Miasta Opola z dnia 28 stycznia 2016 r.** w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ul Arki Bożka – obwodnica w Opolu **w części tekstowej dotyczącej:**

- § 5 ust. 1 – 16 pkt 10 lit. e w sformułowaniu „*dopuszcza się ogrzewanie obiektów z indywidualnych i lokalnych źródeł ciepła opartych na paliwach: płynnych, gazowych, energii elektrycznej i odnawianej z wyłączeniem paliw stałych*” wyrazów „*opartych na paliwach: płynnych, gazowych, energii elektrycznej i odnawianej z wyłączeniem paliw stałych*”,
- w § 5 ust. 3, 4, 9, 12, 15 i 32 pkt 7 lit. d zapisów „*obowiązuje odległość 10 m od granicy terenów kolejowych wg przepisów odrębnych*”,
- w § 5 ust. 7, 12 - 16, 21-23, 26-30, 32, 37- 40, 42, 45, 49, 50, 52-56, 59 pkt 7 lit. d zapisów „*dla gazociągu wysokiego ciśnienia obowiązują przepisy odrębne*”,
- w § 5 ust. 7, 11 – 16, 18-21, 34, 37, 40, 46-48, 52, 59, 63 pkt 7 lit. d zapisów „*dla linii energetycznej 110 kV obowiązują przepisy odrębne*”,
- w § 5 ust. 28 pkt 7 lit. d zapisów „*dla linii energetycznej obowiązują przepisy odrębne*”,
- w § 5 ust. 2, 4 i 5, pkt 12 zapisów „*dopuszcza się istniejące zjazdy z IKDG do czasu realizacji ustaleń planu*”,
- w § 5 ust. 11 pkt 12 zapisów „*w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącej linii wysokiego napięcia*”,
- w § 5 ust. 12 pkt 12 zapisów „*w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia*”,
- w § 5 ust. 13 - 16 pkt 12 zapisów „*w odległości 35 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia*”,
- w § 5 ust. 22 pkt 12 zapisów „*w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 6 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia*”,
- w § 5 ust. 23 pkt 12 zapisów „*w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia*”,
- w § 5 ust. 11 pkt 9 lit. b tiret 3 zapisów „*dopuszcza się bilansowanie miejsc postojowych na terenach 2P/U raz terenach 1U/Z,2U/Z*”,

- § 5 ust.11-65 pkt 10 zapisów „*zapewnienie dostępu eksploatacyjnego do infrastruktury technicznej*”,
- w § 5 ust. 1 pkt. 4 lit. d w sformułowaniu „*dla budynków mieszkalnych i usługowych kąt nachylenia połaci dowolny*” wyrazów „*i usługowych*”.

Uzasadnienie

Na sesji 28 stycznia 2016 r. Rada Miasta Opola, działając na podstawie art. 20 ust. 1 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz w związku z uchwałą nr XLVI/708/13 Rady Miasta Opola z dnia 29 sierpnia 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ul Arki Bożka – obwodnica w Opolu, podjęła uchwałę nr XXII/383/16 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ul Arki Bożka – obwodnica w Opolu. Wyżej wymieniona uchwała wraz załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych wpłynęła do organu nadzoru 3 lutego 2016 r. w celu oceny zgodności z przepisami prawnymi.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających organ nadzoru pismem z 27 stycznia 2016 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 23) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.) zawiadomił Przewodniczącego Rady Miasta Opola o wszczęciu z urzędu postępowania nadzorczego.

Wszczęcie postępowania nadzorczego nastąpiło z powodu naruszenia następujących przepisów:

- 1) art. 15 ust 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z § 4 pkt. 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez sformułowanie w § 5 ust. 1 – 16 pkt 10 lit. e (cyt.): „*dopuszcza się ogrzewanie obiektów z indywidualnych i lokalnych źródeł ciepła opartych na paliwach: płynnych, gazowych, energii elektrycznej i odnawianej z wyłączeniem paliw stałych*”;
- 2) § 7 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. nr 164 poz. 1587), poprzez wprowadzenie ustaleń dla oznaczeń informacyjnych:
 - w § 5 ust. 3, 4, 9, 12, 15 i 32 pkt 7 lit. d zapisów (cyt.): „*obowiązuje odległość 10 m od granicy terenów kolejowych wg przepisów odrębnych*”,
 - w § 5 ust. 7, 12 - 16, 21-23, 26-30, 32, 37- 40, 42, 45, 49, 50, 52-56, 59 pkt 7 lit. d zapisów (cyt.): „*dla gazociągu wysokiego ciśnienia obowiązują przepisy odrębne*”,
 - w § 5 ust. 7, 11 – 16, 18-21, 34, 37, 40, 46-48, 52, 59, 63 pkt 7 lit. d zapisów (cyt.): „*dla linii energetycznej 110 kV obowiązują przepisy odrębne*”,
 - w § 5 ust. 28 pkt 7 lit. d zapisów (cyt.): „*dla linii energetycznej obowiązują przepisy odrębne*”,
 - w § 5 ust. 2, 4 i 5 pkt 12 zapisów (cyt.) „*dopuszcza się istniejące zjazdy z IKDG do czasu realizacji ustaleń planu*”,
 - w § 5 ust. 11 pkt 12 zapisów (cyt.): „*w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącej linii wysokiego napięcia*”,
 - w § 5 ust. 12 pkt 12 zapisów (cyt.): „*w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia*”,
 - w § 5 ust. 13 - 16 pkt 12 zapisów (cyt.): „*w odległości 35m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia*”,
 - w § 5 ust. 22 pkt 12 zapisów (cyt.): „*w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 6 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia*”,

- w § 5 ust. 23 pkt 12 zapisów (cyt.): „w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia”;

3) § 137 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r., nr 100, poz. 908) przez ustalenie w § 5 ust. 2, 4 i 5 pkt 12 zapisów (cyt.) „dopuszcza się istniejące zjazdy z 1KDG do czasu realizacji ustaleń planu”, które stanowią powtórzenie zapisów art. 35 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Jednocześnie ustalenie zjazdu narusza art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i stanowi przekroczenie kompetencji Gminy Miasta Opola;

4) art. 15 ust. 2 pkt 9 poprzez brak określenia terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów:

- dla terenu oznaczonego symbolem 1P/U zapisów (cyt.): „w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącej linii wysokiego napięcia”;

- dla terenu oznaczonego symbolem 2P/U zapisów (cyt.): „w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia”;

- dla terenów oznaczonych symbolami: 1U/Z, 2U/Z, 3U/Z, 4U/Z zapisów (cyt.): „w odległości 35 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia”;

- dla terenu oznaczonego symbolem 1ZD zapisów (cyt.): „w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 6 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia”;

- dla terenu oznaczonego symbolem 2ZD zapisów (cyt.): „w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia”;

5) art. 15 ust. 2 pkt 10 poprzez sformułowanie w § 5 ust. 11 - 65 pkt 10 przedmiotowej uchwały nieostrego i niesprecyzowanego zapisu - „zapewnienie dostępu eksploatacyjnego do infrastruktury technicznej”, powodujące brak możliwości jednoznacznego odczytania uchwalanej normy;

6) art. 15 ust. 2 pkt 10 poprzez sformułowanie w § 5 ust. 11 pkt. 9 lit b tiret 3 przedmiotowej uchwały nieostrego i niesprecyzowanego zapisu – „dopuszcza się bilansowanie miejsc postojowych na terenach 2P/U raz terenach 1U/Z, 2U/Z” powodujące brak możliwości jednoznacznego odczytania uchwalanej normy;

7) art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 4 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez brak wyznaczenia liniami rozgraniczającymi przeznaczenia terenu oraz brak ustaleń dla terenów pod ciągi pieszo - rowerowe stanowiącego zgodnie z §4 ust. 1 pkt 5 teren z obowiązującymi ustaleniami;

8) art. 15 ust. 2 pkt 10 w związku z § 4 pkt 9 lit. a Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. poprzez brak określenia parametrów układu komunikacyjnego w treści uchwały dla terenów dróg określonych symbolami 1KDGP, 2KGP, 3KDGP, 1KDG, 1KDL, 2KDL, 1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD, 6KDD, 1KDW, 2KDW, 3KDW, 1KDX, 2KDX, 3KDX, 4KDX, 5KDX i terenu ciągu pieszego oznaczanego symbolami 1Kp, 2Kp, 3Kp. Na załączniku graficznym wykreślono szerokość ww. terenów, jednakże zgodnie z § 4 ust. 1 szerokości dróg nie stanowią obowiązujących ustaleń na rysunku planu.

Nadto naruszenie Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad technik prawodawczej”, poprzez zastosowania odwołań do nieistniejących zapisów tj. w § 5 ust. 1 pkt 4 lit. d (cyt.): „dla budynków mieszkalnych i usługowych kąt nachylenia połąci dowolny”. Teren, dla którego zastosowano ww. zapis, odnosi się do terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Wojewoda Opolski zapewnił organom Gminy Opola możliwości czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, poprzez składanie wyjaśnień dotyczących przedstawionych w wyżej wymienionym piśmie zarzutów do dnia 24 lutego 2016 r.

Odpowiadając na zarzut naruszenia art. 15 ust 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z § 4 pkt 9 Przewodniczący Rady Miasta Opola (pismo nr BRM.0002.2.13.2016 z 24 lutego 2016 r.) nawiązuje do możliwości wykluczenia stosowania paliw stałych w zakresie zaopatrzenia w ciepło zgodnie z § 132 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (cyt.): „2. Dopuszcza się stosowanie pieców i trzonów kuchennych na paliwo stałe w budynkach o wysokości do 3 kondygnacji nadziemnych łącznie, jeżeli nie jest to sprzeczne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy czym w budynkach zakładów opieki zdrowotnej, opieki społecznej, przeznaczonych dla dzieci i młodzieży, lokalach gastronomicznych oraz pomieszczeniach przeznaczonych do produkcji żywności i środków farmaceutycznych - pod warunkiem uzyskania zgody właściwego państwowego inspektora sanitarnego.”.

Odnosnie naruszenia art. 15 ust 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu w związku z § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez sformułowanie w § 5 ust. 1 – 16 pkt 10 lit. e wyłącza się ogrzewanie obiektów z indywidualnych i lokalnych źródeł ciepła opartych na paliwach stałych dla terenów oznaczonych symbolami 1MN, 1MN/U, 2MN/U, 3MN/U, 1U, 2U, 3U, 4U, 5U, 1UKS, 1P/U, 2P/U, 1U/Z, 2U/Z, 3U/Z, 4U/Z. Stosownie do przepisów art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu w planie miejscowym określa się zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Jednocześnie na gminie ciąży obowiązek określenia zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, wynikający z art. 15 ust. 2 pkt 3 wskazanej ustawy. Wskazane przepisy nie upoważniły jednak prawodawcy miejscowego do wykluczenia możliwości stosowania paliw stałych w zakresie zaopatrzenia w ciepło. Kompetencja rady miasta do określania zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, przepisami § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, została doprecyzowana i polega na określeniu rozmieszczenia sieci infrastruktury technicznej i parametrów sieci, a także określeniu warunków powiązań sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym. Tym samym, na mocy przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i przepisów wykonawczych, Rada Miasta Opola nie posiadała uprawnienia ustawowego do ograniczenia źródeł ciepła takich jak paliwo węglowe, które można stosować dla celów zaopatrzenia w energię cieplną. Uprawnień takich nie daje też organowi gminy również ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Zgodnie bowiem z art. 96 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy to sejmik województwa może, w drodze uchwały, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na środowisko lub na zabytki określić dla terenu województwa, bądź jego części, rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania, a także sposób realizacji i kontroli tego obowiązku.

Wojewoda Opolski stwierdza, iż powyższe zapisy **istotnie naruszają zasady sporządzania planu**, gdyż ograniczają zastosowanie paliwa stałego jako źródła ogrzewania bez odpowiedniego udokumentowania, które mogłoby uzasadniać zastosowania takiego rozwiązania. Organ gminy podejmując działanie, winny miarkować cele i wymierzalne dolegliwości, a także proporcje między ochroną dobra (interesu) ogólnego (publicznego) i dobra (interesu) indywidualnego.

Przewodniczący Rady Miasta Opola wyjaśnia, iż wprowadzenie ustaleń dla oznaczeń informacyjnych wynika (cyt.): „(...) *przywołane przez Organ zapisy mają charakter czysto informacyjny. Nie są to ustalenia planu, ale jedynie informacja wskazująca, że dane zagadnienie uregulowane zostało w powszechnie obowiązujących przepisach odrębnych, jakimi są np. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie czy Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych, co służy przede wszystkim jasności i czytelności planu. Upoważnieniem do tego jest przepis § 7 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który stanowi, że: „Projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać w razie potrzeby oznaczenia elementów informacyjnych, niebędących ustaleniami projektu planu miejscowego.” Skoro więc prawo dopuszcza takie rozwiązanie na rysunku planu, a nie zakazuje go w treści uchwały, przyjmuje się, że wprowadzanie zapisów informacyjnych do części tekstowej planu jest również możliwe i zasadne.*”

Zgodnie z § 7 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego projekt rysunku planu w razie potrzeby zawiera oznaczenia elementów informacyjnych, niebędących ustaleniami projektu planu miejscowego. W § 4 uchwały Rada Gminy Opola określa (cyt.): „1. Na rysunku planu obowiązującymi ustaleniami są:

1) oznaczenia ogólne:

- a) granica miasta,
- b) granice obszaru objętego planem,
- c) linii rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;

2) oznaczenia przeznaczenia terenów;

3) elementy kompozycji:

- a) nieprzekraczalne linie zabudowy,
- b) obowiązujące linie zabudowy;

4) oznaczenia dotyczące ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego: szpalery drzew;

5) oznaczenia dotyczące komunikacji i infrastruktury technicznej: ciągi pieszo-rowerowe,

2. Niewymienione w ust. 1, pozostałe elementy rysunku, mają charakter informacyjny.”.

Z powyższych ustaleń wynika, że linie elektroenergetyczne, gazociąg wysokiego ciśnienia oraz odległości od tej infrastruktury technicznej, jak również odległość od terenów kolejowych i istniejące zjazdy mają charakter informacyjny. Natomiast w treści planu znajdują się ustalenia dotyczące ww. infrastruktury, tj. w § 5 ust. 3, 4, 9, 12, 15 i 32 pkt 7 lit. d dla odległości od linii kolejowych, w § 5 ust. 7, 11 – 16, 18-21, 28, 34, 37, 40, 46-48, 52, 59, 63 pkt. 7 lit. d oraz ust. 11 pkt 12 dla linii energetycznych, w § 5 ust. 2, 4 i 5, pkt 12 dla zjazdów, w § 5 ust. 12-16, 22 pkt 12 dla linii elektroenergetycznych i gazociągu, w § 5 ust. 23 pkt 12 dla gazociągu.

Wojewoda Opolski wyjaśnia, iż jeżeli w miejscowym planie ustala się pewne założenia dotyczące danego obiektu, nie można traktować ich jako oznaczenia informacyjne. Organ nadzoru uważa, iż wprowadzenie ustaleń dla oznaczeń informacyjnych jest **istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego**.

Przewodniczący Rady Miasta Opola wyjaśnia, iż (cyt.): „Powołany przez Organ przepis § 149 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” stanowi, że „w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej”. Przepis ten dotyczy więc definicji. Tymczasem art. 35 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje, że „tereny, których przeznaczenie plan miejscowy zmienia, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnie z tym planem, chyba że w planie ustalono inny sposób ich tymczasowego zagospodarowania”. Nie ulega więc wątpliwości, że ustawa w art. 35 upoważnia prawodawcę miejscowego do zawarcia w miejscowym planie zapisu takiego, jak ten zawarty w § 5 ust. 2, 4 i 5 pkt 12 niniejszego planu i przepis ten nie wprowadza żadnej definicji ustawowej, ale stanowi regulację prawną. Zasady techniki prawodawczej w § 151 ust. 1 i 2 precyzują, w jaki sposób formułuje się definicję i w żadnym wypadku nie można stwierdzić, że powołany art. 35 u.p.z.p. wprowadza jakąkolwiek definicję, którą powielono w planie. Natomiast zawarte w ww. regulacji planu określenie „do czasu realizacji ustaleń planu” jest terminem relatywnym, jedynym możliwym do ustalenia, ponieważ zachowanie istniejących zjazdów z IKDG możliwe jest do czasu przebudowy drogi, przy czym wskazanie konkretnego okresu realizacji tej inwestycji nie jest możliwe do ustalenia w chwili opracowywania projektu planu.

Ponadto, wskazać należy, że ustalenie zjazdu nie narusza art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. i nie stanowi przekroczenia kompetencji gminy, ponieważ są to zjazdy już istniejące i aby umożliwić ich remont lub przebudowę, dopuszczono w planie ich lokalizację.”.

Natomiast naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 11 Przewodniczący wyjaśnia (cyt.): „Oznaczenie konkretnego terminu realizacji tych inwestycji nie jest jednak możliwe na etapie sporządzania projektu miejscowego planu, ponieważ uzależniony on jest od wielu różnych czynników, w tym od prowadzonych odrębnych postępowań

administracyjnych, uzyskania pozwoleń na budowę poszczególnych elementów infrastruktury, a także od organów administrujących poszczególnymi sieciami, którym miejscowy plan nie może narzucić żadnych ram czasowych”.

Rada Miasta Opola dopuściła dotychczasowe użytkowanie terenu do czasu przebudowy lub przełożenia istniejącej infrastruktury. Postanowienia te są sprzeczne z art. 35 i art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy w związku z § 4 pkt 10 rozporządzenia, bowiem nie określają konkretnej daty bądź okresu czasu, z upływem których postanowienia o tymczasowym zagospodarowaniu terenów przestaną obowiązywać oraz nie wskazują sposobu zagospodarowania tymczasowego terenów. Jak stanowi z art. 35 ustawy, tereny, których przeznaczenie plan miejscowy zmienia, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnie z tym planem, chyba że w planie ustalono inny sposób ich tymczasowego zagospodarowania. Wedle art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów. Uszczegółowieniem tego przepisu jest § 4 pkt 10 rozporządzenia stanowiący, że ustalenia dotyczące sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, w tym określenie terminu, do którego tymczasowe zagospodarowanie, urządzenie i użytkowanie terenu może być wykonywane. Określając sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów organ stanowiący winien ściśle oznaczyć termin, do którego tego rodzaju postanowienia będą obowiązywać. (por. wyrok II SA/Wr 786/11).

Jeśli zatem celem jest utrzymanie dotychczasowego wykorzystania terenów do czasu realizacji zapisów planu, to wszelkie zapisy w planie w tym przedmiocie są zbędne – zasada ta wynika wprost z art. 35. Z kolei jeśli takie dotychczasowe wykorzystanie ma być dopuszczone na inny okres, to należy ten okres wskazać w planie. Jeśli zaś chodzi o sposób zagospodarowania odmienny niż dotychczasowy, to powinien on być w sposób konkretny wskazany w planie, oczywiście z określeniem okresu, na jaki jest dopuszczony.

Wojewoda Opolski ogranicza się jedynie do **wskazania**, iż brak określenia terminu narusza art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Organ nadzoru zauważył, iż ustalenie w § 5 ust. 2, 4 i 5 pkt 12 zapisów (cyt.) „*dopuszcza się istniejące zjazdy z IKDG do czasu realizacji ustaleń planu*” Rada Miasta Opola przekroczyła swoje kompetencje.

Zgodnie z definicją sformułowaną w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (j.t. Dz. U. z 2015 r. nr 460 ze zm.) przez „zjazd” rozumie się „połączenie drogi publicznej z nieruchomością położoną przy drodze, stanowiące bezpośrednie miejsce dostępu do drogi publicznej w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”. Zgodnie natomiast z art. 2 pkt 14 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez pojęcie dostępu do drogi publicznej należy rozumieć „bezpośredni dostęp do tej drogi albo dostęp do niej przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności drogowej”. Wedle art. 29 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi, po uzyskaniu, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia zarządcy drogi na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu, z zastrzeżeniem ust. 2. W przypadku budowy lub przebudowy drogi budowa lub przebudowa zjazdów dotychczas istniejących należy do zarządcy drogi (art. 29 ust. 2 tej ustawy). Ustawa o drogach publicznych określa elementy treściowe decyzji o lokalizacji zjazdu z drogi publicznej (art. 29 ust. 3 ustawy o drogach publicznych) oraz przesłanki odmowy wydania tego rodzaju zezwolenia (art. 29 ust. 4 wymienionej ustawy).

Regulacja ustawy o drogach publicznych wskazuje, że kompetencja ta została przyznana zarządcy drogi na zasadzie wyłączności, a decyzja administracyjna jest wyłączną formą prawną rozstrzygania o tej kategorii sprawach. Ponadto, uznaniowy charakter opisanego rodzaju zezwolenia powoduje, że żaden przepis prawa nie może obligować zarządcy drogi (mieć wiążącej mocy) do podjęcia określonej treści rozstrzygnięcia.

Związanie zarządcy drogi treścią miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego co do obsługi komunikacyjnej określonych terenów, w tym możliwości lokalizacji zjazdów z drogi publicznej, skutkowałoby bezprzedmiotowością regulacji art. 29 ustawy o drogach publicznych i wydawanych na podstawie tych przepisów decyzji administracyjnych.

Stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. W zakresie tej kompetencji nie można jednak uwzględnić uprawnienia do utrzymania zjazdów na do czasu realizacji planu. Ustawowego nakazu wynikającego z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy nie można rozumieć jako przyzwolenia ustawodawcy na wprowadzenie ustalenia zjazdów z drogi publicznej.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyrokach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu: sygn. akt II SA/Wr 341/11, II SA/Wr 317/12, II SA/Wr 364/12, II SA/Wr 387/12.

Biorąc powyższe Wojewoda Opolski stwierdza, iż dopuszczenie przez Radę Miasta Opola istniejących zjazdów w planie miejscowym stanowi **istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego**, powodując w ten sposób bezprzedmiotowość regulacji art. 29 ustawy o drogach publicznych i wydawanych na podstawie tych przepisów decyzji administracyjnych.

Kolejnym zarzutem odnoszącym się do art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest zapis nieprecyzyjnych zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, odnoszących się do nieostrych i niesprecyzowanych pojęć powodujących brak możliwości odczytania jednoznacznie uchwalanej normy, w § 5 ust. 11-65 pkt 10 tj. „*zapewnienie dostępu eksploatacyjnego do infrastruktury technicznej*” i § 5 ust. 11 pkt. 9 lit b tiret 3 w sformułowaniu „*dopuszcza się bilansowanie miejsc postojowych na terenach 2P/U raz terenach 1U/Z,2U/Z*” przedmiotowej uchwały.

Odnośnie zastosowanie w przedmiotowej uchwale sformułowania „*zapewnienie dostępu eksploatacyjnego do infrastruktury technicznej*” oraz „*dopuszcza się bilansowanie miejsc postojowych na terenach 2P/U raz terenach 1U/Z,2U/Z*” Gmina wyjaśnia, iż (cyt.): „wynika ze złożonych w trakcie procedury planistycznej wniosków administratorów sieci, które załączono w dokumentacji planistycznej. Ponadto, § 155 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej stanowi, iż: „jeżeli zachodzi potrzeba zapewnienia elastyczności tekstu aktu normatywnego, można posłużyć się określeniami nieostrych, klauzulami generalnymi albo wyznaczyć nieprzekraczalne dolne lub górne granice swobody rozstrzygnięcia.” „(...) Klauzule generalne i zwroty niedookreślone, ujęte w prawie administracyjnym, funkcjonują w powiązaniu z uznaniem wyboru konsekwencji prawnych, zastosowania tych środków. Naturalną właściwością języka polskiego jest występowanie w nim określeń wieloznacznych oraz nazw niedookreślonych. Jednak, o ile wieloznaczność w tekście aktu prawnego zawsze jest błędem i dlatego powinna być eliminowana już na poziomie redagowania tekstu, o tyle niedookreśloność (a zatem także nieostrość), tylko wtedy, gdy nie jest celowa. Ma on zapewnić elastyczność tekstu prawnego, a więc używanie takich określeń powinno mieć charakter intencjonalny. Spośród wymogów, które stawia się językowi tekstów aktów prawnych (precyzja, komunikatywność, adekwatność), precyzja zajmuje główną pozycję. Jednak najistotniejsza jest adekwatność, a więc dążenie do tego, by tekst aktu prawnego wyrażał to, co chciał jego twórca (prawodawca)” (...). Zastosowanie takiego zapisu planu miało na celu umożliwienie tym administratorom m. in. konserwacji, utrzymania, usuwania awarii istniejących sieci oraz infrastruktury technicznej(...) Dopuszczenie bilansowania miejsc postojowych na terenach 2P/U oraz 1U/Z, 2U/Z oznacza, że możliwe jest realizowanie tych miejsc dla inwestycji lokalizowanych na terenie 1P/U zarówno na jego obszarze, jak również na powyższych terenach, co nie jest sprzeczne z prawem, ma na celu zwiększenie atrakcyjności terenów inwestycyjnych i aktywizację terenów 2P/U, 1U/Z, 2U/Z, przez które przebiega infrastruktura techniczna i na których do czasu przebudowy ograniczona jest możliwość realizacji niektórych ustaleń planu.”

W myśl § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinny być formułowane w formie zakazów, nakazów, dopuszczeń i ograniczeń. Do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego odnoszą się przepisy Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r., na podstawie § 143, który brzmi: „Do aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale II oraz w dziale I rozdziały 2-7, a do przepisów porządkowych - również w dziale I rozdział 9, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej”, zwanych dalej Zasadami. Zgodnie z Zasadami niedopuszczalne jest stosowanie w ustaleniach zwrotów "nieostrych" i niewymiernych, czyli pozwalających na bardzo szeroką interpretację ich znaczenia, również sformułowań nieprecyzyjnych, co stanowi naruszenie § 25 ust 1 ww. rozporządzenia. Przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować (przepis podstawowy).

W ocenie Wojewody Opolskiego użycie sformułowań „*zapewnienie dostępu eksploatacyjnego do infrastruktury technicznej*” oraz „*dopuszcza się bilansowanie miejsc postojowych na terenach 2P/U raz terenach 1U/Z,2U/Z*” nie daje możliwości jednoznacznego i niebudzącego wątpliwości odczytania przyjętej normy, odwołując się do niezobiektywizowanych i niedających się zweryfikować kryteriów stosowanych na etapie podejmowania rozstrzygnięć indywidualnych i związku z czym uważa iż użycia powyższych sformułowań jest **istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego**.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się (cyt.) „*przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania*”, § 4 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury (cyt.) „*ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów*”, oraz pkt 9 Rozporządzenia (cyt.) „*ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać: określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych; określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym; wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych*”. Przedmiotowa uchwała wyznacza na rysunku planu ciągi pieszo - rowerowe jako oznaczenie liniowe, przechodzące przez tereny o różnych przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Przewodniczący Rady wyjaśnił, iż (cyt.) „*Schematyczne przedstawienie ciągu na rysunku w liniach rozgraniczających ulic oznacza, że zgodnie z zapisami szczegółowymi, dopuszcza się realizację jednostronnej lub dwustronnej drogi rowerowej. W związku z tym, nie jest celowe jego wyznaczenie liniami rozgraniczającymi bez posiadania projektu technicznego ulicy, ponieważ ciąg ten jest elementem organizacji ruchu (elementem drogi). Jednoznaczne wyznaczenie ciągu pieszo-rowerowego niepotrzebnie narzucałoby rozwiązania techniczne i projektowe ulicy, co wielokrotnie nie jest uzasadnione aktualnym stanem wiedzy i ewentualnych przyszłych potrzeb.*” W ocenie tut. organu określenie w § 4 ust. 1 pkt 5 przedmiotowej uchwały ciągu pieszo – rowerowe (wyznaczonych na rysunku planu przy pomocy kropek) jako obowiązujące ustalenia planu oraz oznaczenie ich na rysunku planu w postaci liniowej, bez wyodrębnienia ich liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu. Tłumaczenie Przewodniczącego Rady Miasta Opola jest chybione. Jeżeli rada gminy wyznacza w treści uchwały ciągi pieszo – rowerowe winny być wyznaczone jako osobne przeznaczenie terenów przy pomocy linii rozgraniczających. Jeżeli jednak na danym terenie dopuszcza się realizację ww. ciągu nie należało ich wyznaczać na rysunku planu.

Jednakże w tym przypadku Wojewoda Opolski ogranicza się do **wskazania**, iż doszło do naruszenia prawa.

W odniesieniu do naruszenia art. 15 ust 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z § 4 pkt 9 lit. a Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. poprzez brak określenia parametru układu komunikacyjnego, jedynie wyznaczenie na załączniku graficznym, dla terenów dróg określonych symbolami 1KDGP, 2KGP, 3KDGP, 1KDG, 1KDL, 2KDL, 1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD, 6KDD, 1KDW, 2KDW, 3KDW, 1KDX, 2KDX, 3KDX, 4KDX, 5KDX i terenu ciągu pieszego oznaczanego symbolami 1Kp, 2Kp, 3Kp wyjaśniono, iż (cyt.): „*w miejscowym planie zostały określone klasy dróg, co do których w sposób jednoznaczny parametry techniczne określają przepisy wyższego rzędu, w szczególności Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie stanowiące o wszystkich parametrach dróg odpowiednio do jej klasy. Ponadto w treści uchwały w § 5 ust. 37-59 pkt 14 określono parametr układu komunikacyjnego w postaci szerokości w liniach rozgraniczających poprzez odniesienie się do rysunku planu. Obowiązującym ustaleniem na rysunku planu są linie rozgraniczające tereny o różnym sposobie zagospodarowania, które w sposób jednoznaczny określają szerokość ww. terenów (rysunek sporządzony na mapach pobranych z zasobu geodezyjnego w skali 1:2000).*”.

Zgodnie z § 4 pkt 9 lit. a rozporządzenia ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać: określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy w miejscowym planie należy obowiązkowo określić zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Ustalenia te powinny, zgodnie z cytowanym rozporządzeniem, zawierać m.in. określenie układu komunikacyjnego wraz z jego parametrami. Ustawodawca zobowiązując organ stanowiący gminy do określenia zasad budowy systemów komunikacji, jak i Minister zobowiązując do określenia układu komunikacyjnego i jego parametrów, nie ograniczył tego układu/systemu wyłącznie do dróg publicznych, obejmując nim wszystkie drogi występujące w ramach ustaleń planu. Tym samym określenie zasad budowy systemu komunikacji, w tym określenie układu komunikacyjnego wraz z jego parametrami, obejmuje cały układ komunikacyjny określony w planie zagospodarowania przestrzennego, czyli zarówno drogi nowo powstałe, jak i drogi istniejące.

Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. nr 43, poz. 430 ze zm.) w § 7 przypisuje poszczególnym klasom dróg określone parametry. Jednakże parametry te nie są ścisłe, jako że mówią jedynie o minimalnych szerokościach dróg w liniach rozgraniczających. Obowiązkiem zaś organu jest ich określenie w tekście planu, albowiem z żadnego przepisu prawa nie wynika, iż parametr odnoszący się do szerokości drogi ma być tożsamy z minimalną szerokością określoną w rozporządzeniu. To właśnie gmina jest uprawniona i zobowiązana do skonkretyzowania tej wielkości - parametru poprzez wskazanie w części tekstowej planu szerokości dróg w liniach rozgraniczających. Może to uczynić poprzez wskazanie minimalnych szerokości zarówno w taki sam sposób, jak to zostało określone w rozporządzeniu, ale może również wielkość tę określić inaczej, byle szerokość ta nie była mniejsza, niż określona w rozporządzeniu. W tym zakresie gminie przysługuje pewna swoboda planistyczna, co nie oznacza całkowitego pominięcia określenia parametrów dróg w części tekstowej planu. Ponadto linie rozgraniczające tylko w sposób ogólny mogą kształtować lokalizację drogi lecz w żadnym razie nie opisują jej parametrów. Pojęcie „parametry” może określać np. szerokość czy długość lecz konkretne ich opisanie względem istniejących warunków terenowych i przyjętej metody ich opisanie pozostaje w gestii różnorodnych działań planistycznych.

Podobne stanowisko przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w szeregu wyroków (sygn. akt II SA/Wr 532/12, II SA/Wr 169/12, II SA/Wr 747/12, II SA/Wr 168/13, II SA/Wr 307/13, II SA/Wr 696/13).

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1560/08 wskazał, że: *Plan w części tekstowej musi określać parametry drogi i nie wystarczy odesłanie do rysunku planu. Rysunek planu jako znak graficzny nie może wiązać bezpośrednio, nie spełnia bowiem wymogów normy prawnej z jej klasyczną budową: hipoteza, dyspozycja, sankcja. Rysunek planu w procesie stosowania prawa może być uwzględniony tylko w takim zakresie, w jakim jest „opisany” w tekście planu.*

Zdaniem sądu administracyjnego, błędny jest też zaprezentowany w odpowiedzi na skargę pogląd Gminy C., iż nie jest obligatoryjne podanie w tekście planu parametrów drogi, gdyż nie jest to możliwe z uwagi na nieregularny jej przebieg, odzwierciedlony na rysunku planu. Wymóg określenia parametrów drogi w części tekstowej planu wynika jednoznacznie z treści § 4 pkt 9 lit. a powołanego rozporządzenia. Rysunek planu jako znak graficzny nie może wiązać bezpośrednio, nie spełnia bowiem wymogów normy prawnej z jej klasyczną budową: hipoteza, dyspozycja, sankcja. Rysunek planu w procesie stosowania prawa może być uwzględniony tylko w takim zakresie, w jakim jest „opisany” w tekście planu (vide: Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Komentarz pod red. prof. Z. Niewiadomskiego, S. H. Beck, Wyd. 2, str. 158). ”.

Biorąc pod uwagę brak określenia parametrów dróg w treści uchwały – odniesienie się do nich jedynie na załączniku graficznym, Wojewoda Opolski ogranicza się do **wskazania**, iż doszło do naruszenia prawa.

Wojewoda Opolski zauważył, iż sformułowanie w § 5 ust. 1 pkt 4 lit. d (cyt.): „*dla budynków mieszkalnych i usługowych kąt nachylenia połączy dowolny*” błędnie odnosi się do terenu oznaczonego symbolem 1MN, którego przeznaczeniem podstawowym jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i brak jest uzupełniającego przeznaczenia.

Organ nadzoru informuje, iż zapis – „*i usługowych*”, nie jest ustaleniem dla terenu zabudowy mieszkaniowej, gdyż na tym obszarze nie dopuszcza się zabudowy usługowej.

Wojewoda Opolski podkreśla, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa powszechnie obowiązującego musi spełniać wysokie wymagania stawiane tej kategorii aktów normatywnych oraz odpowiadać standardom legalności. Ustawodawca przyjął w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, że (cyt.): *istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub jej części.*

Organ nadzoru po analizie przedłożonej uchwały wraz z załącznikami stwierdza, iż wyłączenie możliwości ogrzewania opartych na paliwach stałych, ustalenia dla oznaczeń informacyjnych, nieprecyzyjnych zapisów dotyczących miejsc parkingowych oraz zapewnienia dostępu eksploatacyjnego do infrastruktury technicznej, dopuszczenie istniejących zjazdów stanowią istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, które w konsekwencji skutkować muszą stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w części.

W stosunku do pozostałych naruszeń prawa, tj. braku określenia terminu tymczasowego, brak parametrów dróg w treści uchwały, brak wyznaczenia liniami rozgraniczającymi działki ciągów pieszo – rowerowych, Wojewoda ogranicza się do wskazania, że przedmiotowa uchwała została wydana z naruszeniem prawa.

Wydane w przedmiotowej sprawie wskazanie ma na celu zapobieżenie tego typu uchybieniom w przyszłości i nie skutkuje nieważności uchwały w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę ww. niezgodności z prawem uchwały nr XXII/383/16 Rady Miasta Opola z dnia 28 stycznia 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ul Arki Bożka – obwodnica w Opolu, Wojewoda uznaje, iż wadliwość części zapisów dotyczących **w części tekstowej dotyczącej:**

- § 5 ust. 1 – 16 pkt 10 lit. e w sformułowaniu *„dopuszcza się ogrzewanie obiektów z indywidualnych i lokalnych źródeł ciepła opartych na paliwach: płynnych, gazowych, energii elektrycznej i odnawianej z wyłączeniem paliw stałych”* wyrazów *„opartych na paliwach: płynnych, gazowych, energii elektrycznej i odnawianej z wyłączeniem paliw stałych”*,
- w § 5 ust. 3, 4, 9, 12, 15 i 32 pkt 7 lit. d zapisów *„obowiązuje odległość 10 m od granicy terenów kolejowych wg przepisów odrębnych”*,
- w § 5 ust. 7, 12 - 16, 21-23, 26-30, 32, 37- 40, 42, 45, 49, 50, 52-56, 59 pkt 7 lit. d zapisów *„dla gazociągu wysokiego ciśnienia obowiązują przepisy odrębne”*,
- w § 5 ust. 7, 11 – 16, 18-21, 34, 37, 40, 46-48, 52, 59, 63 pkt 7 lit. d zapisów *„dla linii energetycznej 110 kV obowiązują przepisy odrębne”*,
- w § 5 ust. 28 pkt 7 lit. d zapisów *„dla linii energetycznej obowiązują przepisy odrębne”*,
- w § 5 ust. 2, 4 i 5, pkt 12 zapisów *„dopuszcza się istniejące zjazdy z IKDG do czasu realizacji ustaleń planu”*,
- w § 5 ust. 11 pkt 12 zapisów *„w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącej linii wysokiego napięcia”*,
- w § 5 ust. 12 pkt 12 zapisów *„w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 15m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia”*,
- w § 5 ust. 13 - 16 pkt 12 zapisów *„w odległości 35 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 15 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia”*,
- w § 5 ust. 22 pkt 12 zapisów *„w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia oraz w odległości 6 m od osi linii elektroenergetycznych utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia, linii wysokiego napięcia”*,
- w § 5 ust. 23 pkt 12 zapisów *„w odległości 30 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia utrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu do czasu przebudowy lub przełożenia, istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia”*,
- w § 5 ust. 11 pkt 9 lit b tiret 3 zapisów *„dopuszcza się bilansowanie miejsc postojowych na terenach 2P/U raz terenach 1U/Z,2U/Z”*,
- § 5 ust.11-65 pkt 10 zapisów *„zapewnienie dostępu eksploatacyjnego do infrastruktury technicznej”*,
- w § 5 ust. 1 pkt 4 lit. d w sformułowaniu *„dla budynków mieszkalnych i usługowych kąt nachylenia połaci dowolny”* wyrazów *„i usługowych”*.

co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, skutkuje stwierdzenie nieważności uchwały w wyżej wymienionym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia. Tut. organ nie znalazł podstaw do stwierdzenia nieważności ww. uchwały w pozostałym zakresie. Stwierdzenie nieważności części uchwały XXII/383/16 Rady Miasta Opola z dnia 28 stycznia 2016 r. określonej przedmiotowym rozstrzygnięciem, pozostaje bez wpływu na pozostały zakres tejże uchwały.

POUCZENIE

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zmianami) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Z-ca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Nieruchomości

Radosław Miązek